

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 848/2021
29.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Анита Нуховић, адвокат из ..., против тужене Општина Сјеница, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж1 28/19 од 29.11.2019. године, у седници одржаној 29.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж1 28/19 од 29.11.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сјеници П1 195/18 од 27.03.2019. године, ставом првим изреке одбачена је тужба у овој правној ствари. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж1 28/19 од 29.11.2019. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђено је првостепено решење у ставу првом изреке. Ставом другим изреке укинута је првостепено решење у ставу другом изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 и 55/14), па је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нема пропуста у примени одредаба ЗПП, при чему другостепена одлука садржи оцену свих жалбених навода који су од одлучног значаја. Ревизијско указивање на битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није релевантно, зато што та повреда не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према стању у списима, тужилац је решењем број ../08 од 15.12.2008. године постављен на радно место ... и за ... председника општине Сјеница на неодређено време. На основу тог решења тужилац је ступио на рад 15.12.2008. године и налазио се на раду до 31.12.2008. године када је тадашњи председник општине Сјеница у службеној белешци од 31.12.2008. године одлучио да тужилац више не долази на рад из разлога што је дотадашњи председник општине морао да преда дужност новоизабраном председнику уз констатацију да се тужиоцу не могу обезбедити услови за рад (у смислу одредбе члана 16. Закона о раду), као и да ће тужилац бити позван на рад онда када надлежни суд поништи решење о разрешењу председника општине, а истовремено је одлучено да се тужилац јави на рад у року од 60 дана након што буду изабрани нови органи локалне самоуправе по одржавању редовних или ванредних избора за општину Сјеница. Пресудом Управног суда у Београду У 16168/10 од 08.10.2011. године поништено је решење СО Сјеница, па је након тога разрешени председник општине радио, када је и тужилац позван на рад и налазио се на раду 12.10. и 13.10.2011. године након чега је морао да престане са радом, с обзиром да је одлуком Скупштине општине поново разрешен дотадашњи председник општине. Одлука о поновном разрешењу поништена је пресудом Управног суда, па је председник општине вршио своју дужност 05.12. и 06.12.2011. године, када је и тужилац био позван на рад и налазио се на раду. Тужилац је 16.08.2012. године поднео захтев Општини Сјеница за омогућавање рада, па како о истом није донета одлука, тужилац је 04.09.20102. године поднео приговор због ћутања управе по поднетом захтеву, а о коме се тужена није изјаснила. Тужба у овој правној ствари поднета је 27.09.2012. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови закључили да је тужилац тужбу поднео по истеку законског рока за њено подношење, због чега је тужба одбачена као неблаговремена у смислу одредбе члана 195. Закона о раду, будући да је тужилац сазнао за повреду свог права 31.12.2008. године, а да је тужбу поднео 27.09.2012. године по протеку рока од 90 дана.

По оцени Врховног касационог суда неосновано се ревизијом истиче погрешна примена материјалног права.

Одредбом члана 195. Закона о раду („Сл. гласник РС“, број 24/05, 61/05) прописано је да против решења којим је повређено право запосленог или кад је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом (став 1), рок за покретање спора јесте 90 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права (став 2).

Сагласно наведеном, рок за покретање радног спора подношењем тужбе суду прописан чланом 195. став 2. Закона о раду је преклузивни рок материјалног права, па његово пропуштање доводи до губитка права на судску заштиту, што има за последицу немогућност суда да о предмету таквог спора мериторно одлучује. Последица пропуштања рока за подношење тужбе је преклузија која тужбу чини неблаговременом.

У конкретном случају, тужилац је решењем број ../08 од 15.12.2008. године постављен на радно место ... и за ... председника општине Сјеница на неодређено време, на основу ког решења је тужилац ступио на рад 15.12.2008. године и налазио се на раду до 31.12.2008. године. Имајући у виду наведено, по оцени Врховног

касационог суда правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац 31.12.2008. године сазнао за повреду права из радног односа, када је тадашњи председник општине Сјеница у службеној белешци од 31.12.2008. године одлучио да тужилац више не долази на рад (из разлога што је дотадашњи председник општине морао да преда дужност новоизабраном председнику) уз констатацију да се тужиоцу не могу обезбедити услови за рад у смислу одредбе члана 16. Закона о раду, а што чини и моменат од када тече рок за подношење тужбе. Како је тужилац тужбу поднео 27.09.2012. године, односно по протеку законског рока од 90 дана, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац пропустио законски рок у коме је поступак судске заштите могао да се покрене, па је правилно примењено материјално право када је тужба одбачена као неблаговремена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1, у вези члана 420. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић